

В ДОСЕТ С НОВОТО

Вторият концерт от цикъла „Мартеуски музикални дни“ бе също посветен на задълбочаване на българо-германската културна дружба. И той премина отново под знака на празничното чувство от досега с нови и интересни за нас автори, произведения и изпълнители. Програмата, която включваше творби на Любимир Пилкозе, Йозеф Хайда, Густав Малер, Зигфрид Курц и Франц Шуберт, този път бе подготвена от представител на новата германска диригентска школа. Зигфрид Видерс донесе със своето господство не само първи изпълнения на няколко песни, но и новата творческа атмосфера на изпълнителското изкуство в ГДР. За нейното създаване му помогнаха до голяма степен солистите Елизабет Рутгерс и Вили Круг.

Диригентът Видерс от Берлинския радиорекордер показа широко амбиции. Той се появи като интерпретатор с многограния талант, който има еднакъв усет и към класиката, и към модерното. Още с първата песен той остави приятно впечатление с правдиното възникване в българската музика. Пилковите „Въведения и танци към операта „Момини“ прозвучаха с нашия характерен мелодичен епос и специфичен ритъм, почувствувани втръпо от диригента. Същото чувство за стил прояви той и при аккомпанимента.

Елизабет Рутгерс изпълни речитатив и ария из ораториата „Го-

диинните времена“ от Хайди и три песни от Густав Малер. Тя още веднъж показа своята висока певческа култура, тънкия си и преизявен вкус, стоплени от неподправеното чувство на артиста, който е обикнал изпълняването на произведения.

Хубава изненада донесе следващата песен — Концертът за тропет и струни оркестър от Зигфрид Курц. Това бе първото задгранично изпълнение на произведението и за успеха, който постигна то, допринесе твърде много солистът Вили Круг. Написан модерно, концертът направи впечатление с ярките си ритми. Круг изпълни солевата партия с изключително майсторство. Неговият тон е окръжен, топъл, певец. Човек трудно би допуснал, че тропетът може да звучи така меко и нежно, почти като цвайков инструмент. Прибавим ли безупречната техника, бихме дали известна представа за качествата на младия германски тропетист, който бяха достойно оценени с извикването му на „бис“. Из можем да не отбележим по-нататък и една негова красива постъпка, която говори сама по себе си. Когато след личниката оркестърът се нареди отново на сцената, Вили Круг бе седнал до своите другари от русенския оркестър, за да им помогне в изключително трудната Шубертова симфония.

Включването в програмата на Концерта за тропет и оркестър ни

дава повод да отбележим като хубаво явление разчупването на шаблона, който доскоро стесняваше кръга на солиращите инструменти до традиционните пиано, цигулка, а понякога и виолончело. Напоследък все по-често взеха да се появяват солисти — духани. Независимо от интереса, който представлява това за публиката, то допринесе много за изстраването на нашите оркестранти от духовата група. Това бе потвърдено в последната песен на концерта.

Когато говорим за Седмата симфония на Шуберт, трябва да изразим преди всичко съжаление, че досега тя не е била изпълнявана в града ни, и да благодарим на диригента Видерс, че ни запозна с това прекрасно произведение. В симфонията гостят изяви напълно големи си възможности, като разкри бляскавото и мелодично богатство и романтичното и очарование. На свой ред оркестърът подкрепя отзивчиво и гъвкаво неговите естетически изисквания, и на слушателите бе поднесено възвущащо изпълнение.

Нужно е да се отбележи специално, че оркестрантите са проявили много воля за овладяване на техническите трудности, с които симфонията изобилствува. Това им позволи да проявят свобода на музицирането. Особено радостно впечатление направи обонистът Бърис Русев. Би могло без преувеличение да се каже, че благодарение на неговото изящно и задълбочено встъпление във втората част тя прозвуча тъй красиво. А и цялата солеза партия на обон, която тук носеше основната тема, Русев изпълни с майсторство. В неговия певец той имаше ту меланхолична вълненост, ту изблици на жизнерадост, ту онава, което на руски се нарича „задумчивост“. Искани се да вярваме, че скоро ще имаме възможност да чуем нашия обонист като солист на специален концерт.